

Det er egentlig kun et enkelt Spørgsmaal, som har bragt Udvalget til at stille et nyt Lovforslag op, og et andet enkelt Spørgsmaal, der har bragt Udvalget til at dele sig i Flertal og Mindretal, der hver for sig har formuleret sit Forslag, dog saaledes at forstaa, at de to Lovforslag i alt Væsentligt falde sammen og kun divergere i et enkelt Punkt, som jeg ret strax skal komme nærmere til. Det vil ikke kunne undre det høie Thing, at der, efter at Hærorrdningen af 1867 i en betydelig Grad var bleven modificeret ved Loven af 1880, uden at samtidig Forpleiningsvæsenet, hvis Ordning skrev sig allerede fra 1868, var blevet omordnet, reiste sig en søkelig Trang til ogsaa at faae Forpleiningskorpset omordnet og navnlig faae det udvidet i et Forhold, som svarede nogenlunde til den Udvidelse af Hærens faste Stykke, som var sket i 1880. Smidlertid var dette Ønske om at faae Forpleiningskorpset udvidet ikke det eneste, som Administrationen maatte nære, men den maatte tillige ønske Ændringer foretagne for at afhjælpe de Brøst og Mangler, der havde viist sig i den Række af en Snæs Aar, der er hengaaet, siden Forpleiningskorpset blev organiseret i 1868. Disse Mangler bestode fornemmelig deri, at det havde viist sig at være vanskeligt at staffe Forpleiningskorpset en Tilgang af yngre Kræfter, om hvilke man kunde vente, at de i Tidens Løb vilde vise sig kvalificerede til at indtage Korpsets høiere Poster, det vil sige høiere administrative Poster ved Hæren. Ved den Ordning, der blev truffen ved Loven af 1868, blev hele Forpleiningskorpset organiseret som et sammenhængende Korps, og Reglen blev, at Posternes Besættelse i dette Korps skete ved Avancement fra Korpset selv fra neden af. Følt traadte ind i Forpleiningskorpset i de lavere Stillingen som Reserverintendantur og tjente sig derfra eller endog fra Underofficersposter efterhaanden op gennem Korpsets forskjellige Poster. Paa den Maade skulde Korpset væsentlig rekrutere sine øverste Poster. Dog gjordes den Undtagelse, at Korpsets, om jeg saa maa sige, Officersposter tillige kunde rekruteres derved, at Officerer af Baabnene, altsaa af Armeen Artilleriet, Kytteriet, Ingenieurkorpset eller Fodfolket, kunde forsettes over i Korpset. Man ventede paa denne Maade at faae en meget værdifuld Tilgang, idet det maatte anses for særdeles ønskeligt, at der blandt dem, der skulde forestaa Forpleiningsvæsenets høiere Administration, fandtes ikke saa ganske faa, der vare kjendte med Hærens Tjeneste og selv havde tjent ude i Baabnene. Den Forventning, man nærede i saa Henseende, har imidlertid viist

sig at briste. Der har kun været overordentlig faa, ja, om jeg mindes ret, kun en eneste Officer i den Tid, Korpset har bestaaet og indtil Forslagets Forelæggelse, der er gaaet over fra Tjenesten til Forpleiningskorpset. For Resten havde Forpleiningsvæsenet maattet rekrutere sig selv, og det havde viist sig, at denne Rekrutering ikke altid fuldkommen havde strakt til at fylde Korpsets høiere Poster. Dette er imidlertid i og for sig ganske naturligt. Medens der til Korpsets lavere Poster vel fortrinnsvis behøves Reststaben, Bligt, Trostabs, Rutine og lignende Egenstaber, saa behøves der til de høiere Poster tillige noget Mere, som der ikke er nogen særlig Leilighed hverken til at erhverve eller lægge for Dagen i de lavere Poster. Da dernæst de lavere Poster ere let gagerede, saa fulgte det deraf, at Tilgangen til Korpset ikke var saa livlig og Konkurrencen ikke saa stor, som ønskeligt var, for denne meget vigtige Del af Armeen. For at raade Bod paa dette foreslog Regjeringen, ligesom den allerede før har foreslaaet — mindes jeg ret, var det i Fjor, at et Forslag i samme Retning blev forelagt — at dele Forpleiningskorpset i to Klasser, som den kaldte Intendanturstaben og Regnskabsførererkorpset, med hvilke Meningen var, at den mindst talrige, Intendanturstaben, skulde omfatte det Personale, som behøvedes til den høiere Administration, Regnskabsførererkorpset derimod det, som hørte til den almindelige daglige Tjeneste ude ved Troppeafdelingerne. Det var i den Form, at Lovforslaget blev forelagt for Thinget og kom til Udvalget, og det var denne Deling, som var foretaget, der vakte Udvalgets Betænkelse. Det forekom nemlig Udvalget, at naar man maatte foretage en saadan Deling for at staffe en bedre og livligere Rekrutering til de høiere Poster, burde man ikke tage i Betænkning at tage Skridtet noget længere eller mere fuldt ud, end Regjeringens Forslag gif ud paa. Regjeringens Forslag gif ud paa, at denne Intendanturstab skulde rekruteres dels fra Armeen, dels fra Forpleiningskorpsets lavere Poster, saaledes at man for at komme ind i Intendanturstaben enten skulde have hørt til Regnskabsførererklassen eller have været Officer i Armeen og viist sig kvalificeret til Ansættelse i Intendanturstaben, men Forslaget indeholdt tillige saadanne Bestemmelser, at i det Tilfælde, at det viste sig, at en Mand, der var kommen ind i Intendanturstaben, alligevel ikke var kvalificeret til denne Post, skulde han kunne sættes tilbage, om jeg saa maa sige, naturligvis ikke i Indtægter, men alligevel føres tilbage til Regnskabsfører-